

ת"פ 15346/05/20 - מדינת ישראל נגד אמיר גאבר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15346-05-20 מדינת ישראל נ' גאבר

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

ע"י עו"ד מאיר לוברבאום מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

אמיר גאבר

ע"י ב"כ עוה"ד עז אל-דין גית

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שבמועד הרלבנטי לכתב האישום, עבד הנאשם בתור מנקה בבניין משרדים. ביום 31.12.2019, עבד הנאשם בבניין ונכנס לנקות את חדר השירותים בקומה השישית. הנאשם נכנס לתא השירותים הראשון והבחין בטלפון נייד השייך למתלוננת שהייתה זמן קצר לפני כן בתא ושכחה שם את הטלפון. הנאשם נטל את הטלפון ונשא אותו בכליו אל מחוץ לתא. המתלוננת שהבחינה כי אבד לה טלפון, חזרה לחדר השירותים ושאלה את החשוד האם ראה אותו, אולם הוא השיב בשלילה. לאחר מספר רגעים, במהלכם חיפשה המתלוננת את הטלפון במשרדה, היא שבה אל החשוד ושאלה אותו בשנית האם הטלפון אצלו, אולם הנאשם הכחיש בשנית וירד במהרה במדרגות הבניין. לבניין הוזמן שוטר ששאל את הנאשם היכן הטלפון של המתלוננת. הנאשם השיב לשוטר כי לקח מתא השירותים שקית זבל לחדר המדחס בקומת החניון. בסריקה בחדר המדחס, איתר השוטר את הטלפון, אותו החביא הנאשם מאחורי המדחס. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירת גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדין

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן שהגיש תסקיר בעניינו (מדובר בתסקיר אחד שהוגש בשני מועדים שונים).

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא כבן 25, רווק, מתגורר עם הוריו בירושלים ועובד בתחנת דלק של חברת תחבורה ציבורית. מקורות חייו עולה, כי סיים 9 שנות לימוד, כאשר הנאשם ייחס את נשירתו מהלימודים לקשיים

עמוד 1

כלכליים ומחסור ממנה סבלה המשפחה. מבחינה תעסוקתית, שיתף הנאשם כי במהלך השנים עבד בתחומים שונים כגון עובד מאפייה, עובד אלומיניום וניקיון. מעבודתו בניקיון פוטר עקב הרשעתו בעבירה מושא דיון זה. בהתייחס לעברה בה הורשע, הנאשם סיפר כי במהלך יום העבודה מצא טלפון וכי תחילה התלבט האם לדווח על המציאה, אך לבסוף החליט לא להשיבו. לדבריו, פעל ממקום של פיתוי שכן לא היה לו צורך במכשיר. שירות המבחן התרשם כי בתחילה, הנאשם התקשה לקבל אחריות למעשיו, אך במהלך השיחה שינה את עמדתו וביטא צער ובושה על התנהגותו. הנאשם נעדר עבר פלילי, לכן המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו בדיון, בשל גילו הצעיר ופוטנציאל הפגיעה בתעסוקתו, ולהטיל עליו 100 שעות של"ץ במינהל הקהילתי בבית חנינא.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה טען להטלת מאסר בעבודות שירות על סמך מתחם שבין חודשיים לשמונה חודשי מאסר וענישה נלווית. מן הסתם, התנגד לביטולה של ההרשעה בנסיבות ביצוע העבירה ובהיעדר הוכחת נזק קונקרטי. מאידך, ביקש הסניגור לאמץ את המלצת שירות המבחן על כל חלקיה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - הערך המוגן הנפגע בעבירה של גניבה הוא רכושו וקניינו של אדם, כאשר גניבת טלפון מלווה גם בפגיעה בפרטיותו של האדם, לנוכח המידע המאוחסן בטלפון החכם. בית המשפט העליון הכיר בכך ש" **הסמארטפון הפך זה מכבר לידידו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם...**" (ע"פ 8627/14 **דביר** נ' **מ"י**) (מיום 14.7.15). במקרנו, מידת הפגיעה בינונית-נמוכה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בניצול הזדמנות, כאשר לנאשם היו מספר הזדמנויות להימלך בדעתו להשיב את הטלפון אך הוא לא עשה כן; הנאשם אחראי למעשיו באופן בלעדי, ואין במצוקה כלכלית להצדיקם; במקרה זה נגרמה טרחה ועוגמת נפש למתלוננת ולא מעבר לכך.

מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה מנעד רחב התלוי בנסיבות המעשה והעושה. בחינת הפסיקה מלמדת כי העונש הנהוג בגין מקרה בודד של עבירת רכוש קלה כגון גניבה, נע בין עונש שאינו כולל רכיב מאסר בפועל, לבין מאסר קצר של חודשים בודדים. בהקשר זה ראו לדוגמה רע"פ 6365/13 **קליינר** נ' **מ"י** (מיום 23.9.2013) שם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל על נאשם בעל עבר פלילי מכביר שגנב פלאפון, שם הוחלט על מתחם שבין חודשיים ל-8 חודשי מאסר. על-פניו מדובר בנסיבות כוללות החמורות ממקרנו. מפנה גם לגזר דיני (תוך ביטול הרשעה) בת"פ 7213-01-17 **מ"י** נ' **אבוהאי** (מיום 1.7.2019).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על מאסר על תנאי ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט; שירות המבחן התרשם, כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה וחש בושה ממעשיו; הנאשם נעדר עבר פלילי, ועובד לפרנסת משפחתו.

המיקום במתחם - בנסיבות העניין, אני סבור כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. לא סברתי שבנסיבות ביצוע העבירה עומד הנאשם בתנאי הראשון, ובוודאי שלא הוכח נזק קונקרטי כנדרש, ולכן העתירה נדחת.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 1.12.2021 במינהל קהילתי בית חנינא שועפט על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הוזהר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות אפשרות של הטלת מאסר בפועל;

ב. 3 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש בתוך שנתיים מהיום;

ג. פיצוי למתלוננת ע"ת 1 בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.12.2021. מורה על קיזוז הפיצוי מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ד. קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 1.12.2021 או יומיים מאסר תמורתו אם לא ישולם;

ה. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.